

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

V ante L

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

verborum significationibus: Victus verbo continentur quæ
 etui, potui, cultuq; corporis, quæq; ad vivendum homini sunt
 necessaria, Cic. de Amicit. Multi divitias despiciunt, quos par-
 vo contentos tenuis victus cultusq; delectat. Virg. 3. Aeneid.
 Arcbant herba, & victum seges ægra negabat. Ovid. 6. Fastor.
 Nunc inopes victus, ignavaq; fata timentes, &c. Cicero. 1. Of-
 fic. Vita, victusq; communis in amicis vigent maxime. ¶ Vi-
 cti genitivus à victus legitur apud Plautum in Capt. Proin tu
 tui quotidiani victi ventrem ad me afferas. ¶ A quo Convi-
 ctus, unâ vivendi societas, quum plures simul vivunt, *convic-
 tius*. Cicero lib. 3. Epistolarum: Vi istis te molestiis laxas, & ad
 nostrum convictum redcas. ¶ Victus in genitivo pro victus
 antiqui dixerunt. Varro: Primum de re familiari: secundò de vi-
 ctus consuetudine differam.

Victualis, [i. *victualis*.] Vng. *Eligere valo.*] Apulcius de dogmate
 Platonis: inferiora reguntur optimatum præstantia, & ipsa
 ministerium suggerunt victualis.

Vivus, a. um, Spiritus, animatum, vita præditum. [i. *vivus*.] Gall.
vis, vivant. Ital. *Viva.* Ger. *lebendig.* Bel. *tevidib.* Hisp. *Casa viva.* Pol. *Zywy.* Vng. *Él, eleven.* An.
Living, or alive.] Cic. ad Attic. lib. 4. Cato tamen affirmat se vivo
 illum non triumphare. ¶ Quandoq; ponitur pro naturali &
 non artificioso. Virg. lib. 2. Georg. & viva sua plantaria terra.
 Idem r. Aen. vivorq; sedilia saxo. ¶ Quandoq; pro valido, aut
 vehementi. Virg. 1. Aeneid. paulatim ab olere Sichæum inci-
 pit, & rētat vivo prævicere amore. ¶ Viva sepes dicitur, quæ
 dumis non præcisit, sed in eo loco natis contextitur. Colum.
 lib. 1. cap. 3. Vetustissimi autem vivam sepe struisti præta-
 lerunt: quia non solum minorē impensam desideraret, verum
 etiam diuturnior immensis temporibus permaneret. ¶ Viva
 aqua, naturalis & indidem nata. Varro 1. de Rustic. cap. 11: Si
 omnino aqua non est viva, cisternæ faciendæ sub tellis, & lacus
 sub dīo: ex altero loco ut homines, ex altero ut pecus uti
 possit. Flumen vivum. Virg. 2. Aeneid. donec me flumine vi-
 vo Abluero. Lacus vivi. Virg. 2. Georg. Speluncæ, viviq; la-
 cus, ac frigida Tempe. ¶ Vultus vivos ducere: hoc est, vivam
 & naturalem effigiem referere. Virg. 6. Aeneid. Excudent alii
 spirantia mollia æra (Credo equidem vivos) ducent de mar-
 more vultus.

Vivax, is, pen. prod. om. t. Longævus, seu vitæ diuturnioris.
 [i. *vivax*.] Gall. *Vif, qui vit long temp.*
 Ital. *Vivace, vivo, vivace.* Ger. *thvast.* Bel. *tevidib.* Hisp. *Casa que vive mucho tiempo.* Pol. *Dług żyty.* Vng. *szé-
 kes eb.* Ang. *Of long life, lively.*] Virg. 2. Georg. Palladia gau-
 dent sylvæ vivacia olive. Idem Aeglog. 3. Et ramosi Mycon vi-
 vacis cornua cervi. ¶ Hinc Vivacior, Vivacillimus. Plin. lib. 9.
 cap. 20: In sicco quoq; repunt, id eo etiam vivaciora talia. Ho-
 rat. 2. Serm. Sat. 2. Postremo expellet cernē vivacior hæres.

Vivacissimus, superlat. [i. *vivacissimus*.] Vn. *székes eb.*
 Ital. *Vivacissimo.*] Iulius Capitol. in Pertinace. Cathones vivacissimi.
 Gell. lib. 13. cap. 21: Cerva alba, eximie pulchritudinis, & viva-
 cissimæ celeritatis.

Vivacitas, ans, f. Longævitas, vitæ diuturnitas. [i. *vivacitas*.]
 Gall. *Vivacité.* Ital. *Vivacità.* Ger. *thvastigheit.* Bel. *tevidib.* Hisp. *Aguella obra de mucha vida.* Pol. *Dług życie.* Vng. *Hé-
 ves els.* Ang. *Longevity.*] Colum. lib. 11. cap. 3: Multis etiam locis
 vivacitas suam usq; in annos decem prorogat.

Vivifco, as, [i. *vivifco*.] Vng. *Meg élvénítém, meg élvénítés.*] Apu-
 leius in Hermetis Asclep. Igais solum quod factum veritas fer-
 tur vivificat.

Vivifco, is, Vivus fio, animos: proprieq; de rebus inanimatis
 dicitur, quum anima imbuitur. [i. *vivifco*.] Gall. *rendre vie & rendre.* Ital. *rendere vita.* Ger. *lebendig werdt.*
 Bel. *tevidib.* Hisp. *Tomar vida.* Pol. *Ożywiam.* Vng. *Meg élvénítém.* Ang. *To raise lively or lively.*] Plinius lib. 9. cap.
 5: Anguillæ atterunt se scopulis: ea strigmenta vivifcunt: nec
 alia est earum procreatio. Idem libro 16 capite 25, de Favonio
 vento loquens: Hoc enim maritantum vivifcentia è terra, quo
 etiam equæ in Hispania. ¶ Per translationem accipitur pro
 invalescere, & vigorem acquirere. [i. *vivifco*.] Luc. libro 4: Quod cupido zlixum cordi vivi-
 fcit, ut ignis. Et paulò post: Vicus enim vivifcit, & inveterascit
 alendo.

Vivifcus, a. um, penult. corr. Multo vigore præditus. [i. *vivifcus*.]
 Gall. *Plein de vie, fort vig.* Ital. *Pieno di vita, vivace, virtuoso.* Ger. *lebendig.* Bel. *tevidib.* Hisp. *Casa llena de vida, y con vigor.*
 Pol. *Przebiegający, żywy.* Vng. *Élvenítő, élvi.* An. *Lively, lusty.*] Plin. in Paneg. Amas constantiam civium, rectosq; ac vividos
 animos. Virg. 5. Aen. Exiguū numero, sed bello vivida virtus.
 Liv. 6. ab Vrbe: Sed vegetum ingenium in vivido pectore vi-
 gebat, virebatq; integris sensibus. ¶ Interdum Vividum ac-
 cipitur pro viventi. [i. *vivifcus*.] Propertius: Quatuor artificis vivi-
 da signa boves. Vbi signa vivida, dixit, quasi vivencia: idq; hy-

perbolicis, quemadmodum Virgilius spiritantia æra: hoc est,
 tanta arte confecta, ut vivere & spirare videantur.

Vivils pyrites, Lapis est ex omni pyritarum genere pondero-
 sissimus, ex quo ignis excutitur. [i. *vivils pyrites*.] Plin. lib. 36. cap.
 19: Pyritarum etiamnum aliqui genus unum faciunt, plumbū
 habens ignis, quos *vivos* appellamus, & ponderosissimi sunt.
 Hi exploratoribus castrorum maxime necessarij, qui clavos,
 vel altero lapide scintillas edunt, quæ excepte sulphurata aut
 fungis aridis, vel foliis, dicto celerrimè ignem trahunt.

Vix, a dverbium, Propemodum, non ægrè, vel difficulter, quasi
 cum vi & labore. [i. *vix*.] Gall. *A grand peine, à peine.*
 Ital. *A pena, difficilmente.* Ger. *Kaum, tam wenig.* Bel. *Qua Hisp.*
A pena. Pol. *Liedwo.* Vng. *Alig.* Ang. *Scarcely, hardly, with.*] Virg. lib. 2. Georg. Vix humiles apibus calix, totumq; mani-
 strat. Terent. Vix retraxi filium ab amore ancillæ. ¶ Aliquan-
 do refertur ad tempus, pro vix dum, sive vix adhuc, statum ubi,
 vel jamjam. Virg. 1. Aeneid. Vix è conspectu Siculæ relictus
 in altum Vela dabant lati. Id est, statim postquam è cōspicua
 Siculæ. &c. Idem: Et quos Sidonia vix nibe revelet: id est, na-
 per. ¶ Aliquando ponitur pro Non. Lucan. Carcer vix carce-
 re dignus Ovid. Vix Priamus tanti, totaq; Troia sum: hoc est,
 non fuit tanti Priamus, ut exponit Donatus. ¶ Vix tandem,
 post multum temporis. [i. *vix tandem*.] Cicero Appio Patre. Vix
 tandem legi literas dignas Appio. Virg. 2. Aeneid.
 Vix tandem magnis Ithaci clamoribus actus,
 Compositum rumpit vocem, & me desinat arm.

V ante L.

Vicēro, ulceras, vide VLCVs.

Vicifco, sceris, ultus sum, d. t. Vindico, injuriam non impo-
 nitam relinquo, pœnas repeto, & supplicium lamo. [i. *vicifco*.]
 Ital. *Vindicare, far vendetta.* Ger. *thvast.* Bel. *tevidib.* Hisp. *Casa que vive mucho tiempo.* Pol. *Dług żyty.* Vng. *székes eb.* Ang. *Of long life, lively.*] Dicitur autem, Vicifco te, Vicifco te pro hoc
 scelere, Vicifco scelus. Vicifco me. Terent. in Eunucho. Ego
 pol te pro istis dictis & factis, scelus, Vicifco. Plaut. in Mo-
 nach. Ni hanc injuriam, meq; ultus fuero. Idem in Amph. Ego
 pol illum ulciscar hodie. Thestylum veneficam. Cic. 2. de la-
 ven. Deinde hoc si constitutum sit, ut peccata hominum pecca-
 tis, & injurias injuriis ulciscantur, quantum in commo dorum
 consequatur? Ovid. 7. Metam. Androgeiq; necem, Julia ulci-
 scitur armis.

Vicifco, quis, verbale, f. t. Vindicta. [i. *vicifco*.] Ital. *Vindicare, far vendetta.* Ger. *thvast.* Bel. *tevidib.* Hisp. *Casa que vive mucho tiempo.* Pol. *Dług żyty.* Vng. *székes eb.* Ang. *Of long life, lively.*] Plin. lib. 11. cap. 28: Illius etiam ultionis cau-
 sada est. Tacitus lib. 2: Semul perfidos & raptos pœna,
 ultionis & glorie mandatos. Interfecti autem hoc ipse ultiof
 & vindictam: quod ultio factum vindictæ: Vindictio sive vi-
 ditio futura prohibet, atq; eam ob causam Mars ultor, ad vi-
 dendicitur. Cor. Fronto de diff. vocab.

Vicior, otis, pen. prod. verbale masculinum, t. ab Vicifco, rā,
 Vindex, vindicator, qui injuriam illatam ulciscitur. [i. *vicior*.]
 Ital. *Vindicare, far vendetta.* Ger. *thvast.* Bel. *tevidib.* Hisp. *Casa que vive mucho tiempo.* Pol. *Dług żyty.* Vng. *székes eb.* Ang. *Of long life, lively.*] Cicero pro Sylla: Ego ille con-
 sultationis investigator atq; ultor, certe nō defenderem Syllam,
 si conjurasse arbitraret. Virg. 4. Aeneid. Exortare aliquis an-
 stris ex ossibus ultor.

Victrix, scemininum, t. à quo Victricia, ut Victricia, à Victrix.
 [i. *victrix*.] Ital. *Vindicare, far vendetta.* Ger. *thvast.* Bel. *tevidib.* Hisp. *Casa que vive mucho tiempo.* Pol. *Dług żyty.* Vng. *székes eb.* Ang. *Of long life, lively.*] Virg. 11. Aeneid. Hæc cape, & ulticem phœcetra deproime sagittam. Idem
 4. Aeneid. ulticesq; sedent in limine Dira. Idem 6. Aeneid.
 Vellibulum ante ipsum, primisq; in faucibus orci Luctus, &
 ultices posuere cubilia caræ.

Viculus, ulceris, a. t. Solutio unitatis in carne, quæ fit per
 cisionē: ut docet Galenus in tractatu de differenciis morborū.
 [i. *viculus*.] Gall. *Vicre, blessure & entonement de plaie.*
 Ital. *Vicula nata da perfo.* Ger. *Ein ulf od giftwunde.* Bel. *Esca (ultra).*
 Hisp. *Laga que haze materia y que nasce.* Pol. *Węd.* Vng. *székes eb.* Ang. *A hole, butche or sore.*] Virg. lib. 5. Georg. Nō tanta
 ulla magis præfens fortuna laborū est, Quam si quis sero po-
 tuit rescindere summū Viceris os, alitur vitum, viviq; tēgen-
 do. Vulnus verò est hians, patensq; apertura corporis, seu fa-
 ctā. ¶ Vicus tangere, proverbiali metaphora dicitur, pro eo
 quod est movere dolorem, & rei alicujus, quæ nos magnope-
 re usat, mentionē facere. Terentius in Phormion. Quid minus
 utile fuit, quam hoc ulcus tangere? Cic. 1. de Nat. deor. Quid
 enim horum attingit, ulcus est: ita male instituta ratio
 exitum repente non potest. Id est, ita ab eo defendi non possit,
 quin erroris vanitatisq; convincatur.

Viculusculum, diminutivum, n. l. [i. *viculusculum*.] Gall. *Petit vicre.*
 Ital. *Piccola.*

Vltimū, adverbium. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Plus
 outre, plus avant. Ital. Più oltre, più avanti. Ger. Über, noch weiter.
 Hisp. Mas adelante. Pol. Dalej. Vng. Vialjo. Ang. More beyond.]
 Ovidius 2. Metamorphoseos: Inde abit ulterius, mediq; per
 æquora ponti Fert prædam. Senec. Epistol. 103: Et ulterius si
 licuisset, iurabit de immortalitate animorum quærere, imò
 credere.
 Vltimū, ultima, ultimum, penul. corr. ab Ultra, postremus.
 [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Le dernier. Ital. Ultimo.
 Ger. Der test. Bel. Dat. adter. Hist. est test. Hisp. Último, à postri-
 mo. Pol. Ostatni. Vng. Vialjo. An. The last.] Cicero de Natu-
 ra deorum: Luna, quæ omniū ultima est. Ovid. 3. Metamorph.
 sed scilicet ultima semper Expedanda dies homini est, dicitq;
 beatus Ante obitum nemo, supraq; funera debet. Horat. 1.
 Epist. 16: Mors ultima linea rerum est. Liv. 4. ab Vibe: Necessi-
 tate, quæ ultimum ac maximum telum est, superiores cūstis;
 et Aliquando etiam accipitur pro primo. Virg. lib. 8. Aeneid.
 de Saturno, primo Latini regis progenitore: tu sanguinis ulti-
 mus autor. Dicitur Vltimus, quod ultra omnia sit, sive antè
 respicias, sive retrò. Cic. 1. de Finib. Quod quam magnum sit,
 fide verè fabulæ declarant, in quibus tam multis, tamq;
 variis ab ultima antiquitate, repetitiū, tria vix amicorum pa-
 rta inveniuntur.
 Vltimū, adverbium, Postremū. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Plus
 outre, plus avant. Ital. Oltre, ancora. Ger. Darüber. Hisp. Último.
 Pol. Nadto. Vng. Ax. fult. Ang. Moreover, more beyond.] Virg. 2. Aen.
 His lacrymis vitam damus, & miserescimus ultrò. Vbi Scir-
 vius: Vltò, non sponte: nam iam rogaverat, sed insuper: quia
 plus quam rogaverat Sinon, ei prælitit Priamus. Vltimū tam-
 en accipitur pro sponte: hoc est, neciæ rogæ, aut cogente.
 [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Volontairement, sans en être requis. Ital. Di
 volontà spontanea-
 mente, senza essere richiesto. Ger. Aufmitlettig, von ihm selbst
 angefordert. Bel. Sam sofs. Hisp. De buena gana, sin ser requerido.
 Pol. Zdobro wola. Vng. Szabad akarattal. Zeront. Ang. Willinglie.]
 Plautus in Epid. Continuo te orabit ultrò, ut illam transmittas
 sibi. Tertius in Adelph. Nisi si me in illo credidisti esse ho-
 minum numero, qui ita putant sibi fieri injuriam ultrò, si quis
 fecerit ipsi exposculant, Et ultrò accusant. Hoc est, ipsi prio-
 res accusant, non expectata quæstela eorum, qui injuria sunt
 affecti.
 Vltimū, [עליון, עליון, עליון, עליון. Vn. Labadakarato, wakent
 vale.] Apul Florid. lib. 2: Vt virgo nobilis spretis junioribus, ac-
 ditionibus prociis, ultionca sibi optaverit.
 Vltò, citroq; Huc illuc, sursum, deorsum. [עליון, עליון, עליון, עליון.
 Gall. De là & de là, d'un costé & d'autre. Ital. Di qua & di là.
 Ger. Von und wider/wider und her/hin und her. Bel. Dewart em
 derwart. Hisp. Aquando y allende, de todas partes. Pol.
 Tam y tam, i cy y ody. Vng. Alafel, iude amoda. Ang. Hither
 and thither, up and down.] Cic. 6. Verr. Qui ultrò citroq; navi-
 gant. Idem pro Sextio Rofcio: Postea homines cursare ultrò
 & citò non desisterunt. et Accipitur aliquando pro hincin-
 de vicissim, sive ab utraq; parte. [עליון, עליון, עליון, עליון. Cicero in
 Somnio Scipionis: Multisq; verbis ultrò citroq; habitis, ille nobis
 consumptus est dies.
 Vltimū, s. p. [Ger. Wofftant/waffet træter/ ober sonst træter im
 Wut.] Herod palustis genus est. Virgil. 2. Aeneid. Limosq;
 lacu per noctem obfcurus in ulva Delui.
 Vltulo, as, pen. corr. n. p. Echilem & mæstum sonū edo mo-
 reluporum: [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Hurler. Ital. Ululare, ur-
 lare. Ger. Heulen. Bel. Hayten. Hisp. Aullar las lobos à mugeri.
 Pol. Wyc. Vng. Ordítok. Ang. to howl like a dog, or to howl.]
 Virg. 1. Georg. Per noctem resonare lupis ululantibus urbes.
 Idem 4. Aeneid. summoq; ulularunt vertice Nymphæ.
 Vltulicus, us, m. q. Clarus, & inconditus clamor. [עליון, עליון, עליון, עליון.
 Gall. Hurlerment. Ital. Urliamento. Ger. Heu-
 lung. Hisp. Aullido. Pol. Wyc. Vng. Ordítok. An. An howling.]
 Cæf. 5. bell. Gall. Tam verò suo more victoriam conclamant,
 atq; ululatum tollunt.
 Vltulū, penult. corr. s. p. Avis nocturna, ex genere noctuarum:
 [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Cheneche. Ital. Alceca. Ger. Ein
 Eul/oder Wbu. Hisp. Aullido, aut conecola. Pol. Wyc. Vn. Baryly. An. An
 ewle.] ita dicitur, teste Scivio, dicitur Vltulū, quod est ululare, & hære.
 Virg. 3. Aeglog. Certent & cygnis ululæ.

Vmbellū, vide Vmbra.
 Vmbilicū, lic. penult. prod. m. f. Quicquid in aliqua re est
 medium. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Le ombilic
 lieu de quelque chose. Ital. Umbilico, botico. Ger. Das mitte
 den ding; der nabel am mensch. Bel. Den Navel. Hisp. Ombilico.
 Pol. Srodok kaptai rtycy popok. Vng. Kélték. Ang. The
 navel, the middle of any thing.] Vnde Cic. 6. Verr. Eannam
 tē Siciliæ vocat ejus insulæ umbilicū. Raptamque Libe-
 ram, quam eandem Proserpinam vocant, ex Enneidum
 more arbitrantur: qui locus quod in media insula est, sicut
 cūctis umbilicis nominatur. Sic etiam Plinius Umbilicū It-
 aliæ circa lacum Reatinū dicit, quod ibi medium Italiae
 est. Item Umbilicū dicitur ligamentū intestinorum, quod
 mediū ferè ventris planitiem obinet: ad hoc factū, ut
 cum fortis, dum est in utero matris, nutrietur. Plin. lib. 30. cap.
 52: Umbilicū ovīs à cacumine inest, seu gutta emittens in
 tamine. et Vnde Umbilicæ, oblectrices umbilicos in
 utero defecantes. [עליון, עליון, עליון, עליון. et Ab huius quoq;
 similitudine
 parvus circulus in terra descriptus, ad cognoscendos venos,
 Umbilicū dicitur. Plin. lib. 18. cap. 33: Per huius mediū
 longitudinem duci sarculo sulcum, vel cinere lineam, mediūq;
 circūscribi circulo parvo, qui vocatur umbilicus. et Item pa-
 vi, ac rotundi, politiq; lapilli, eadem ratione Umbilici dicitur.
 Cicero 2. de Oratore: Non audeo dicere de talibus vitiis,
 sed tamen ita narrare solet Scævola, conchas eos, & umbili-
 cos ad Cajetam, & ad Lucrinum legere confuevit. et Sicut
 præterea Umbilici, ornamenta, & veluti claviculi quidam, qui
 libri ornantur. Martial. lib. 2: Quid prodest mirram
 macer libellus, Nulla crassior, ut sit umbilico? Umbilici
 (inquit
 Porphyrio) ornamenta ossa erant, aut lignea, concava,
 umbilici nostri formam imitantia, quæ voluminibus jam ab-
 solutis addebantur. Hinc natum est vulgatum proverbium: Ad
 umbilicū perducere, pro eo quod est absolvere, ad finem per-
 ducere, extremam manū imponere. Hinc Porphyrio in illud
 Horat. in Epod. Deus, deus nam me vetat Interpres olim
 promissum carmen, lambos ad umbilicū ducere. In questio-
 num & Martialis finem quarti libri clausit, inquit: Obre-
 satis est, ohe libelle, tam pervenimus usq; ad umbilicū: Te
 procedere adhuc, & ire quaeris, &c. et Dicitur præterea Um-
 bilicos in anulo, vel monti, ea pars quam alio nomine Salam
 vocamus, cui scilicet gemma, vel margarita illigantur. Plinius
 de margaritis loquitur: Et alios convenit non oportere poliri,
 quorū sit absoluta bonitas umbilicos statu ex auro statu
 comprehendentibus. et Umbilicos Venetis, herba est in viti-
 nis nomen retinens, folio in acetabuli formam rotato, brevi
 in medio cauliculo, in quo semē ipse, radice olivæ modo ro-
 tunda. [עליון, עליון, עליון, עליון. Est alterum ejusdem generis, cymbalium aliq;
 vocat, pinguis foliis, latioribus, ligularū modo denis, ca-
 ra radicem medium oculi ambitū decedentibus, ut in melle
 sempervivo, asringētis gustus, cauliculo tenui quo her-
 tes & semina hyperici, radice majuscula.
 Vmbilicū, significat Per umbilicos [עליון, עליון, עליון, עליון.
 Vmbilicū, umbilicū, umbilicū, adjectivū. Quod um-
 bilicos habet, vel quod ad umbilicū similitudinem factum est.
 [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. Fait en la façon de nombrel. Ital. Fatto à
 forma di umbilico. Ger. Genack'te der gestalt eines Nabels. Hisp. Hecho à
 manera de umbilico. Pol. taku popok i spinie. Vng. Kélték. An.
 Made lik a navel.] Plin. lib. 13. cap. 47: Etenim alio modo
 pleriq; umbilicatū.
 Vmbq; onis, m. t. Media pars clypei eminentior licet qua-
 doq; pro toto clypeo ponatur. [עליון, עליון, עליון, עליון. Gall. La
 partie d'un bouclier. Ital. La breccia, è il mezzo del scudo. Ger.
 Der mittel theil eines Schutzes. Hisp. La copa del escudo. Pol.
 Srodok. Vng. Székely székely. Vng. Ac pajnik. An. Sch.
 pi. Ang. The boss of a buckler or shield.] Liv. 5. ab Vibe: Galien
 umbone: quum deturbat. Sciat: iam clypeus clypeo, umbone
 repellitur umbone. et Est etiam Vmbo in monti, aut rivo,
 ea pars cui inscribitur gemma, quam & palam & umbilicū
 vocari diximus. Plinius libro 37. capite 6: Arabice excellunt
 candore circuli perlucido, atque non gracili, neque in re-
 flectu gemmæ, aut in defectu renitente, sed in ipsis umbonibus
 nitente, præterea substrato nigerrimi coloris. et Cornutus in
 Persium: Satiya quinta, totam vinilem esse scribit, qua ad-
 lescentes utebantur. Persium, totaque imponit subura
 Permisit sparsisse oculos jam candidus umbone; qua in re tam
 non satis attendisse videtur, cum de clypeo commo-
 dissime intelligi possit. et In montibus quoque videntur
 umbones Latini vocant, quemadmodum Græci οὐμῶν
 vocant quicquid extrumidum est & prominet, ut ventrem
 ampullatum. Plutarchus in Lycurgo. Status in Achilleidei.
 dissonæ quos circum umbone Malce: Id est, quod poëta
 Geozis agēs. Idem in Thebaide: Sciant iuga & obiectus geminis um-
 bonibus agger Campū exire vetat. Idē in Hercule. vultu
 tuca